

Groen binnen het Beatrixpark

Een interview met Gerard de Ruijter, die sinds 2003 teamleider Parken is bij het stadsdeel Zuideramstel.

Op weg naar de werf van het stadsdeel Zuideramstel fietste ik, om inspiratie op te doen voor het gesprek dat ging komen, nog even door het Beatrixpark. Flink trappend over het Boerenweteringpad, verheugde ik me al op de mooie bollen, die de komende lente zullen gaan bloeien, zodat de vraag bij me opkwam: hoe krijgen de hoveniers dat voor elkaar: zo'n mooi gemengd palet aan kleuren en maten?

Het blad van de *Darmera peltata*.

Schildblad (*Darmera peltata*).

Bij de ingang van de werf (overigens geen entree, zoals ik me die bij een werf voorstel, nee: een gebouw, duidelijk onder architectuur gebouwd, met een ruime hal waar was gedacht aan de zichtlijnen, net zo als in het oorspronkelijke ontwerp van het park, werd me gedurende het interview duidelijk), werd ik ontvangen door Gerard de Ruijter. Mijn eerste doel was om wat meer te horen over de opnieuw ingerichte bloemenkrans bij de vijver met de fontein. Een schot in de roos: Gerard bleek nauw betrokken te zijn geweest bij verschillende Floriade's in zijn loopbaan (Rotterdam, Haarlemmermeer). Dus hij heeft vast veel affiniteit met bloemen, dacht ik meteen. Inderdaad, ooit had hij zich in zijn opleiding gespecialiseerd in de bloemsierkunst om later na zijn eerste baan, min of meer gedwongen door de situatie op de arbeidsmarkt, de richting van het hoveniersvak in te gaan.

“Maar had er al niet eens een interview over de bloemenkrans in het blaadje gestaan?”, vroeg Gerard me bij de start van het gesprek. Ik dacht van niet, maar zeker weten doe ik het niet, antwoordde ik. Intussen waren er door mijn fietstocht via het park eigenlijk ook wat meer vragen over het praktisch beheer van het Park opgekomen. Dat kwam mooi uit: we zouden in het gesprek ook wat andere zaken de revue laten passeren.

Toch eerst iets over de bloemenkrans. De bloemenkrans vormt de prachtige vasteplanten-borders rondom de vijver met de fontein. Het ontwerp is van Bureau Ad Rem en het is gefinancierd met gelden vanuit de Zuidas. Zelf zit ik er niet vaak, maar ik wandel er graag om en door heen. En wanneer het volop zomer is, zie ik een puzzel van een Engelse tuin van 1500 stukjes voor me. Prachtige kleuren en van laag naar hoog opgebouwd. Het ontwerp past in de stijl van het Engelse landschap. De zorg van de bestuursleden van de vrienden van het Beatrixpark dat het onderhoud problematisch zou zijn, blijkt in de praktijk door slimme personeelsplanning en beplanting te zijn ondervangen. In plaats van 7 planten per vierkante meter, zijn er 11 planten per vierkante meter geplant. Bij de aanleg zijn de jonge plantjes, die teveel waren, neergezet in de Spiegeltuin in het Amstelpark. Overigens is de krans 'self supporting', in het voorjaar worden de planten gescheurd en hergebruikt om er ontstane gaten in de borders mee op te vullen. De binnenring bestaat uit één soort beplanting: Schildblad (*Darmera peltata*). De borders er omheen zijn gevarieerd. In de winter laten de hoveniers het loof zitten, dit geeft mooie accenten wanneer er mistdruppels en sneeuwvlokken op liggen. De fontein wil de afdeling Groenbeheer deze winter door laten spuiten. Maar kunnen we er dan nog wel schaatsen? vraag ik. Tegen die tijd zien we wel weer, wuift hij mijn vraag weg.

Ik vuur mijn andere vragen af. Vooral over de praktische zaken. Discussie over de nieuwe beleidsvisie over het groenbeheer, die binnenkort wordt gepresenteerd, laat ik over aan het bestuur, Groenbeheer en de Dienst Ruimtelijke Ordening. Gerard somt wel snel even de kaders op: zichtlijnen, Engels landschap en ruimte; voortbordurend op de eerste schetsen van de Floriade. Ik vraag of Jakoba Mulder (het

hoofd van de Dienst Publieke Werken in het midden van de vorige eeuw) niet meer invloed heeft gehad op het eerste ontwerp. Gerard kent haar niet, maar het lijkt hem een interessant onderwerp voor een artikel in de Nieuwsbrief. (noot van de redactie: er worden door een comité pogingen ondernomen een beeld van haar in het stadsdeel te laten plaatsen. Daarover zult u ongetwijfeld te zijner tijd in de Nieuwsbrief meer lezen).

In mijn hoofd loop ik tijdens het gesprek mijn rondje Beatrixpark af. Imaginair kom ik bij het modderige deel bij de eendenvijver. Is die modder daar bewust neergelegd? Gerard is niet helemaal tevreden met dat stukje Beatrixpark. Op het stukje is bagger uit de vijver gestort. Deze bagger is vet en daardoor slaat de grond dicht. Er zijn plannen in de maak om dit gebiedje te verbeteren: een minder brede strook voor de eenden en een ander type hekwerk. Hij zou graag weer zwarte zwanen in de vijver zien. De kwaliteit van het water wil hij gaan verbeteren door bruisers in het water te plaatsen. Nu wijk ik in mijn hoofd toch wat van mijn rondje af. Ik vraag Gerard waarom er soms zo lang bagger langs de kant van de beekjes die dwars door het park lopen, ligt? Ook daar ligt uitvoerend beleid aan ten grondslag, hoor ik. De grond wordt gecategoriseerd: klasse 1 tot 4, waarbij grond klasse(1) prima grond is en kan blijven liggen, maar klasse (4) moet altijd worden afgedekt en weggehaald.

Nog een detailvraag: hoe komt het dat de rododendrons zo mooi bloeien? Thuis haal ik de uitgebloeide bloemen er braaf uit, omdat het verhaal is dat daardoor de bloei wordt vergroot. Het antwoord is simpel: je moet niet alles geloven wat in die handboeken staat. Daarbij komt dat we in het park niet iedere struik kunnen bijwerken, daar is gewoon geen capaciteit voor. Waar ik tijdens het voorjaar van heb genoten, is de bollenroute langs het

Boerenweteringpad. Hoe krijgt krijgen ze de strook zo mooi wat betreft kleuren, soorten en maten. Machinaal: 30 euro per vierkante meter, is het antwoord. Jammer dat ik dat vorig jaar heb gemist, ik had zo'n machine wel eens willen zien werken. Gerard voorspelt dat de bollen komend jaar nog mooier zullen bloeien. Als een soort keukenprins verklapt hij me dat hij ze flink laat bemesten.

De natuurweide (tegenover de eendenvijver): Groenbeheer laat het gras daar maar tweemaal per jaar maaien, zodat je je in een ruig grasland waant. Aan de Artsenijhof doen zijn hoveniers niet heel veel. Zij knippen de hoge hagen. Maar de vrijwilligers zorgen voor het mooie resultaat. Wanneer de vrijwilligers het bijtje er bij neer zouden leggen, zou hij een groot probleem hebben. Nu dit deel van het park een gemeentelijke monumentale status heeft, behoort de Artsenijhof te worden bijgehouden volgens een hoge standaard en daar gaan heel wat uurtjes in zitten.

Het gesprek loopt naar het einde. Gerard somt uit de losse pols nog wat van zijn wensen op: meer kleurschakeringen, bijzondere boomsoorten (overigens zonder dat het een chaos wordt). Ik vraag hem nog even naar de houtsnipperpaden. Die gaan verdwijnen, zegt hij stellig, ze passen niet in de Engelse landschapsstijl. Snippers worden afgevoerd naar een manege of een composteringsbedrijf.

Loes Lesterhuis

Nb : In onze Voorjaarsnieuwsbrief 2010 proberen we het hele beplantingsplan van de bloemensingel op te nemen zodat u als bezoeker door de seizoenen heen kunt bekijken wat er nu eigenlijk bloeit.

Impressies van de bloemenring rond de grote vijver.

